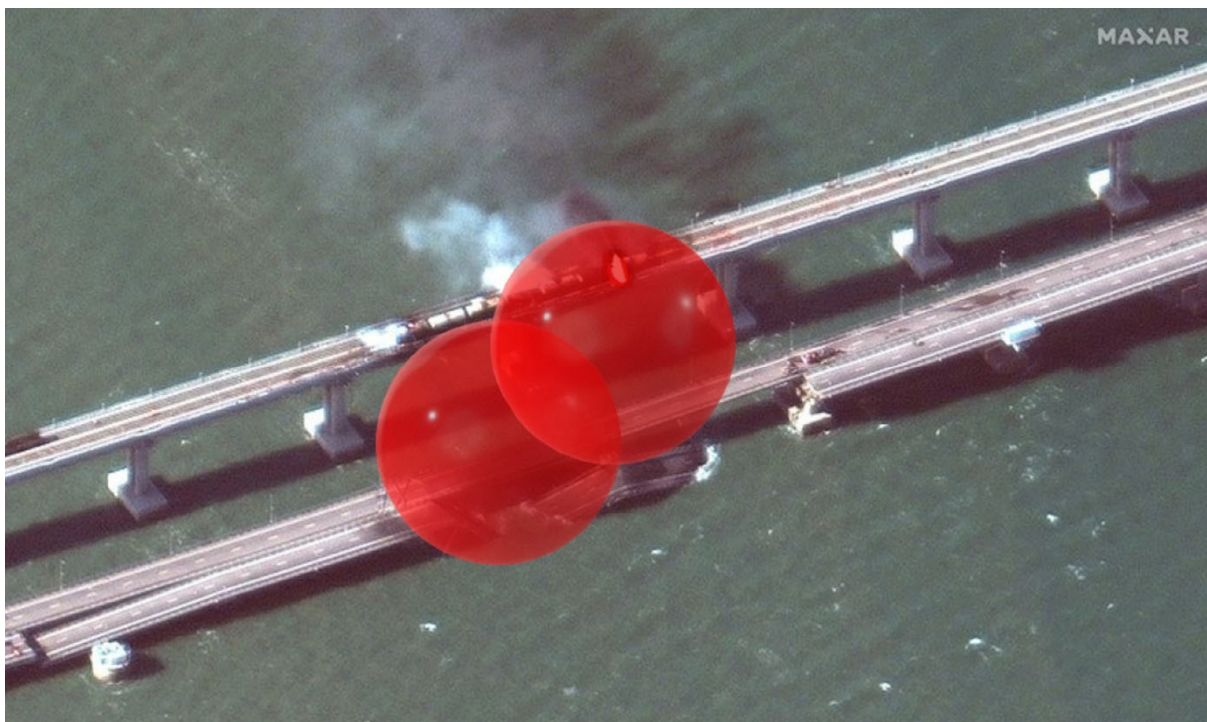


Převzato z FB Peter Lelovič

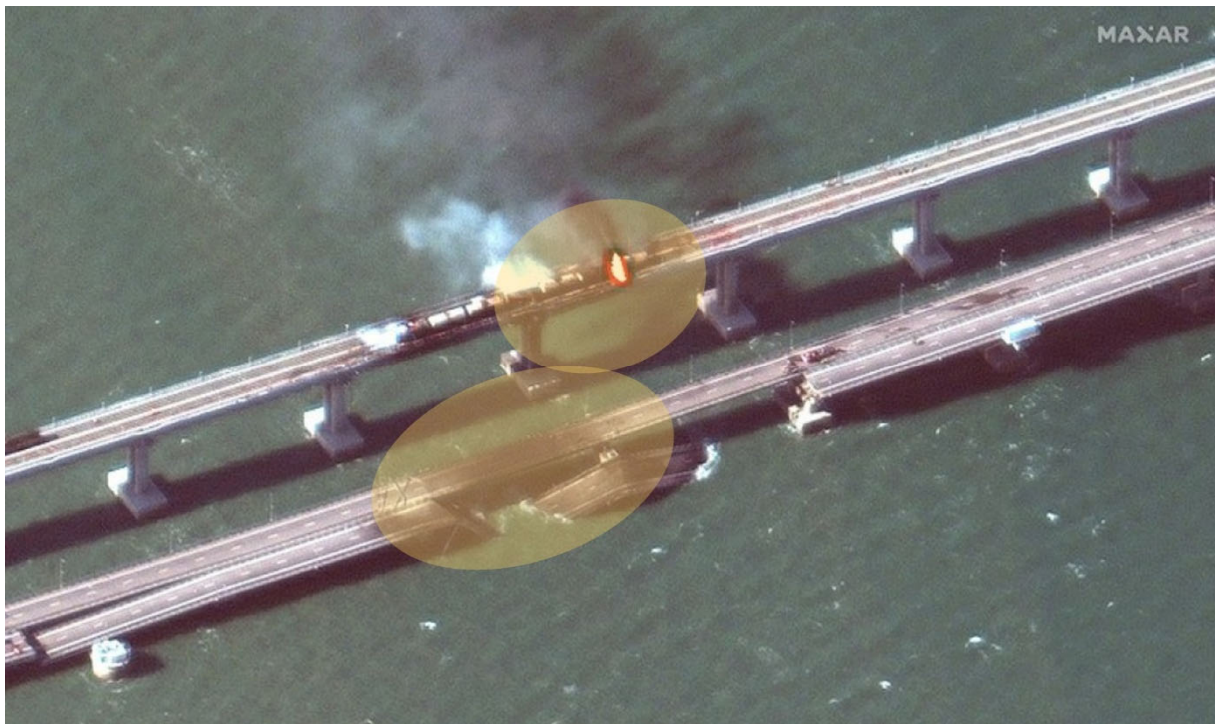


Tohle je to satelitní foto ze včerejška. Nápadné jsou tu tři věci, které mě inspirovaly k tomu, abych se k tématu vrátil. Jasně viditelná do černa osmažená část kruhu, který má střed někde nad zřícenou polovinou vozovky. Takže to bouchlo přesně nad ní. ale dost nízko pod železničním mostem.

Druhou nápadnou věcí je černá kruhová výseč na třetím pilíři železničního mostu zleva. Ta křivka naznačuje ohnivou kouli těsně vedle na pravé straně. A nakonec zde máme další část kruhu na osmahlém povrchu železničního mostu za posledním vagonem. Připomenu, že v tento moment byly už všechny nehořící vagony odtaženy, ten poslední ještě ani pořádně nechytнул. Takže ta stopa bude podle všeho ofouknutí od té samé exploze někde napravo od pilíře. Tentokrát k ní došlo jenom pár metrů pod úrovní železnice tak deset metrů od ní. Proto už není vidět žádná stopa po ohni na silnici za místem výbuchu (pamatujete na čtverec vzdálenosti?)



Pro názornost jsem vám vyznačil, kde by se asi ty ohnivé koule měly nacházet, aby po sobě zanechaly přesně tyto stopy.



Zde jsem vám v co nejsprávnější perspektivě označil viditelné stopy po ohni. Ta oblast napravo je výrazně menší ze dvou důvodů: jednak explozi došlo těsně u železničního mostu a jednak moře jen tak neosmahnete. 😊

Ta oblast nad silnicí je divná. Když si všimnete, tak na té bližší straně sahají stopy po ohni ještě tak 10–15 metrů za oba konce toho uprostřed zlomeného segmentu. Na vzdálenější silnici nic takového není. No, to je tím, že výbuch nastal přesně nad tou zlomeninou. A tlaková i tepelná vlna se opřely do svodidel, takže tam dofoukly dál. Do opačného silničního směru se prostě tak daleko nedostaly. Proto je tam ten půlkruh o tolik menší.

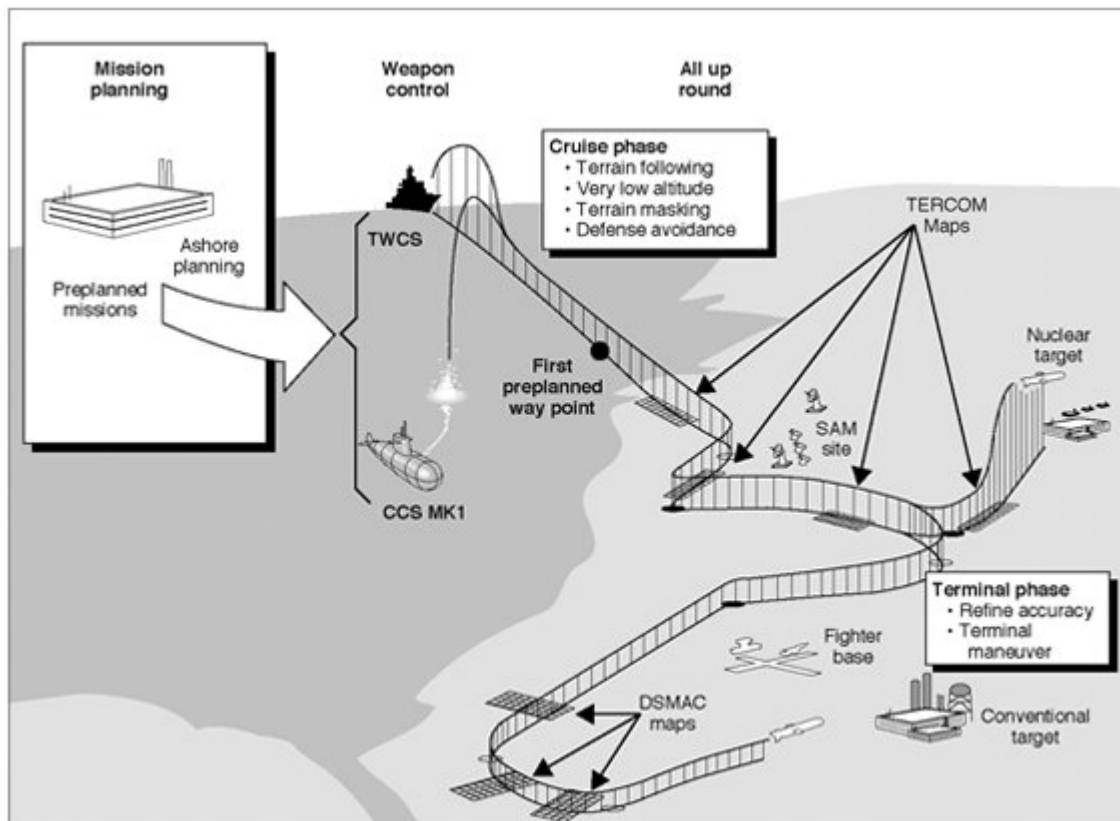
Všimněte si, že ten druhý shozený segment má na začátku tu samou tepelnou stopu jako ten levý, co stojí doteď. Takže i on byl při prvním výbuchu ještě v pořádku. Pak ale dostal pravý hák od druhé exploze. Ta byla dále, takže oheň se už na asfaltu neprojevil, ale na shození toho už otřeseného úseku z pilíře její tlaková vlna ještě stačila.



Tohle je fotka tak zblízka, a tak těsně po útoku, jakou jsem jen dokázal najít. Je zde ještě celý vlak, hoří zatím jenom vagony, které dostaly přímou šlupku a viditelná tepelná poškození ještě nejsou způsobená požárem, ale pouze tepelnými vlnami z výbuchů.

Levý výbuch nízko nad silnicí dokázal špičkou své ohnivé koule líznout jenom jednu (nejbližší) cisternu a sousední přežily úplně bez ztráty květinky. Oranžové šipky naznačují, kde zbytek ohně narazil zespoda do mostovky a zůstaly tam po něm stopy. Zase – až po nějaké vzdálenosti a pod mírnějším úhlem mohla tato koule přispět zapálení jedné-dvou cisteren dále na pravé i levé straně.

Druhá exploze je trochu jiná. Jak se odehrála mnohem výš, koule přímo zasáhla 3-4 vagony na mostě plnou silou. Proto ten okamžitý požár. Směrem do stran ale také narazila do mostovky zespoda, osmahla ji a odrazila se. Drcla o to silněji do silnice za sebou. Ten úsek, který už jednu ránu dostal (všimněte si toho osmahnutí od prvního výbuchu na vynořené části) to pak vzdal a seskočil z pylonu.



Jak jste asi pochopili z předchozích obrázků, ty hlavice nejspíše nepřiletěly shůry. Tohle na žádné balistické raketě nenaprogramujete. Přilétají hypersonickými rychlostmi seshora, a proto je u nich naprogramování přesné výšky výbuchu utopie: šlo by o nanosekundy. Střely s plochou dráhou letu proti tomu létají rychlostí jenom kolem 700 km/h. Ty tohle zvládnou s přesností na metr. Jak výšku, tak vzdálenost k cíli.

Na tomhle schématu vidíte, jak se ty střely umí chovat od momentu, co byly vynalezeny někdy v sedmdesátkách: letí ve výšce pár desítek metrů, což je základní obrana proti radarům. Už kvůli zakřivení zemského povrchu mají pozemní nebo námořní radary problém něco takového zachytit na víc, než nějakých 20-30 kilometrů. Původní anglický název Cruise Missile ale naznačuje ještě jednu ne zcela zjevnou vlastnost: umí manévrovat. A tedy vyhýbat se známým překážkám, radarům, létat údolními... Nepotřebují k tomu ani GPS (takže obranné lodi rušící signál můžou ukázat prostředníček.) 😊

Mají totiž vlastní mapovací software, který umí porovnávat okolitý terén. Střela tedy přiletí z moře, rozhlédne se po pobřeží a najde si objekty, které má v

databázi s tím, co vidí kolem sebe. Podle toho si v „hlavě“ upraví svou přesnou polohu. Rozpozná stavby, terénní nerovnosti, dokonce stromy (na obrázku je to označené jako TERCOM maps). Podle toho upraví svou dráhu k cíli. Obletí přitom vše, co by zavánělo problémy.

Před cílem pak tuto polohu upraví úplně přesně (to jsou ty tři sítky na obrázku označené jako DSMAC maps). A pak práskne například do mostu přesně v bodě, a z té strany, kterou má přeprogramovanou – dost často rovněž jako obrázek.

I ten nezákladnější americký Tomahawk má dolet 1 600 kilometrů. Pokud Putin nekecal a Ukrajincům se zničením mostu pomáhali Bulhaři, na dolet ke Kerčské úžině by mu stačila i polovina paliva. Druhou by mohl použít na kličkování kolem celé Černomořské flotily, aby do mostu mohl šlehnout vlastně z ruské strany. 😊

Nic to nemění na tom, že Ukrajinci tyhle zbraně nemají. Rozhodně ne s tímto doletem a pultunovou hlavicí. A den za dnem zde visí otázka, proč o Amících nikdo ani nenaznačuje, i když je to první věc, na kterou by se měl ptát každý. Mlží Ukrajinci, mlží Rusové (nákladák? vlak? sabotéři? Bulhaři?) a NATO zdvořile mlčí.

Takže má verze je stále ve hře: Že ve skutečnosti šlo o telefonát mezi Moskvou a Washingtonem jinými prostředky.

Říkám to nadále a v rukách u toho držím fotky, videa a Occamovu břitvu.